Micul Suflet

Tonice pentru suflet:

https://independent.academia.edu/emystea/Tonice-pt-suflet

https://archive.org/details/@steaemy?query=Tonice+pentru+suflet

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Tonice+pentru+suflet

***

Odată ca niciodată, a existat un Suflet mic, care i-a declarat lui Dumnezeu:
- Ştiu cine sunt!

Şi Dumnezeu a răspuns:
- Ce-mi spui e minunat! Şi cine eşti tu?

Micul suflet a strigat:
- Eu sunt Lumina!

Dumnezeu a zâmbit cu drag:
- Ai dreptate! Eşti, într-adevăr, Lumina.

Micul Suflet era extrem de fericit; Tocmai deslușise misterul pe care întreg Regatul dorea să-l descopere.

- Uau!, spunea micul Suflet, asta e grozav!

Dar curând, doar a şti nu i-a mai fost suficient. Micul Suflet a început să-şi dorească să fie ceea ce tocmai descoperise că este. Şi astfel, micul Suflet a mers din nou la Dumnezeu (ceea ce nu e deloc o idee rea pentru sufleţelele care-şi doresc să fie ceea ce sunt cu adevărat) şi i-a spus:
- Acum, că ştiu ce sunt, pot să şi fiu ceea ce sunt?

- Adică vrei să fii ceea ce eşti cu adevărat?, îl întrebă Dumnezeu.
- Păi, răspunse el, una este să ştiu ce sunt şi cu totul alta e să fiu ceea ce sunt. Vreau să simt cum e să fiu Lumina.

- Dar tu chiar eşti Lumina!, îi răspunse Dumnezeu cu un zâmbet larg.

- Într-adevăr! Dar eu chiar vreau să simt cum e să fii lumină, se tot plângea micul Suflet.

- Aşa deci?, răspunse Dumnezeu râzând în barbă-i, ar fi trebuit să-mi dau seama de asta mai devreme, mereu ai fost un spirit aventuros.

Atunci privirea lui Dumnezeu se schimbă:
- Ar fi totuşi un lucru.

- Ce? întrebă Sufleţelul.

- Păi, nu există decât Lumina. Vezi tu, am creat doar ceea ce eşti tu şi, astfel, nu există nici o modalitate prin care tu să trăieşti experienţa a ceea ce eşti, atâta vreme cât nu există opusul a ceea ce eşti.

- Adică?, intrebă confuz, micul Suflet.

- Hai să ne gândim în felul următor, îi spuse Dumnezeu: tu eşti ca o lumânare în Soare. Eşti acolo împreună cu alte milioane, miliarde de lumânări, pentru a crea Soarele. Şi Soarele nu ar fi el însuşi fără de tine; el nu ar fi Soarele, fără una din lumânările sale. Şi fără tine, el nu ar mai fi Soarele, pentru că nu ar mai străluci la fel de puternic. Deci, cum ai putea să te cunoşti pe tine însuţi ca fiind Lumină, când tu eşti în Lumină?

- Păi, îi răspunse Sufleţelul, tu eşti Dumnezeul, gândeşte-te la o soluţie.

Dumnezeu zâmbi din nou şi-i spuse :
- Am găsit deja soluţia. Pentru că nu te poţi vedea ca fiind Lumină, atâta vreme cât tu eşti în Lumină, atunci te vom înconjura cu întuneric.

- Ce este întunericul ?, întrebă micul Suflet.

- Este ceea ce tu nu eşti.

- Îmi va fi frică de întuneric ?, întrebă micul Suflet.

- Doar dacă alegi tu să-ţi fie frică. Nu are, de fapt, de ce să-ţi fie teamă, decât dacă tu decizi asta. Vezi tu, noi ne jucăm; doar ne prefacem că e întuneric.
- Aaa! exclamă micul Suflet, deja m-am liniştit.

Apoi Dumnezeu îi explică faptul că pentru a putea trăi o experienţă anume, va trebui să apară exact opusul stării respective:
- Şi asta este un mare dar, pentru că fără el, nu ai putea afla cum sunt toate de fapt. Nu ai putea să cunoşti căldura fără ajutorul frigului, sus fără jos, rapid fără încet, stânga fără dreapta, aici fără acolo, acum fără atunci.

Şi astfel, încheie Dumnezeu, să nu ridici pumnul ori vocea împotriva întunericului, nici să nu-l blestemi. În schimb, fii Lumină în întuneric şi nu te întrista din cauza lui. Atunci vei şti cine eşti cu adevărat şi toţi ceilalţi vor şti asta. Lasă-ţi Lumina să strălucească, pentru ca şi ceilalţi să afle cât eşti de special.

- Vrei să spui că e în regulă să-i las pe cei din jurul meu să vadă cât de special sunt? întrebă micul Suflet.

- Bine-nţeles! răspunse Dumnezeu râzând; este perfect în regulă! Dar aminteşte-ţi că "special" nu înseamnă "mai bun". Toţii sunt speciali, fiecare în felul său. Deşi mulţi dintre ei au uitat lucrul acesta. Îşi vor da seama că este în ordine să se considere şi ei speciali la rândul lor, doar atunci când tu vei reuşi să accepţi că tu eşti special.

- Minunat!, râdea micul Suflet sărind în sus de bucurie, pot să fiu oricât de special îmi doresc!

- Şi poţi să începi lucrul acesta, chiar acum! îi mai spuse Dumnezeu, care dansa de bucurie, împreună cu micul Suflet.

Apoi, îl întrebă :
- În ce mod îţi doreşti tu să fii special ?

- Nu înţeleg. răspunse micul Suflet.

- Păi, a fi Lumină înseamnă a fi special şi a fi special are multe aspecte. Este special să fii bun. Este special să fii blând. Este special să fii creativ. Este special să fii răbdător. Poţi să-mi spui în ce fel ai mai putea să fii special?

Micul Suflet a rămas tăcut pentru un moment:
- Mă pot gândi la multe feluri de a fi special!, exclamă micul Suflet. Este special să fii de ajutor. Este special să fii darnic. Este special să fii prietenos. Este special să fii bun faţă de alţii.

- Într-adevăr, îi răspunse Dumnezeu, iar tu poţi să fii toate acestea sau orice parte îţi doreşti, oricând! Asta înseamnă să fii Lumină.

- Ştiu! Ştiu! Ştiu ce vreau să fiu! strigă micul Suflet cu mult entuziasm, vreau să fiu special, fiind iertător. E ceva special să ierţi?

- O, da! e foarte special.

- Ce bine! Asta vreau să fiu! Vreau să fiu iertător! Vreau să trăiesc experienţa a ce înseamnă să fii iertător.

- Bun, spuse Dumnezeu, dar înainte ar trebui să ştii ceva.

Micul Suflet devenea puţin nerăbdător. Părea că mereu apar unele complicaţii.

- Ce anume ar trebui să ştiu ?, oftă micul Suflet.

- Nu ai pe cine să ierţi.

- Nimeni? Micul Suflet abia putea crede asta.

- Nimeni! răspunse Dumnezeu. Tot ce am creat este perfect. Nu există nici măcar un suflet în toată creaţia care să fie mai puţin decât perfect. Uită-te în jurul tău!

Abia atunci observă micul Suflet marea mulţime ce se adunase în jur. O mulţime de suflete veniseră din toată împărăţia, pentru că se răspândise vorba cum că micul Suflet purta această conversaţie cu Dumnezeu şi cu toţii erau curioşi să o audă. Privind în jurul lui, micul Suflet a trebuit să-i dea dreptate: nu există nimeni mai puţin minunat, mai puţin magnific, mai puţin perfect decât el însuşi. Atât de minunată şi strălucitoare era mulţimea din jur, încât micul Suflet abia o putea privi.

- Atunci pe cine ai putea ierta ?, întrebă Dumnezeu.

- Of! Nu va mai fi deloc distractiv, se îmbufnă micul Suflet. Îmi doream să trăiesc experienţa iertării. Doream să aflu cât e de special să fii iertător.

Şi astfel micul Suflet tocmai aflase cum e să fii trist.

(Micul Suflet după Neale Donald Walsch - The Little Soul and The Sun)